

Daniel Kitabı - Yüz On Altı नम्बर

Qisas Günlərinin Pərdəsinin Qaldırılması: Yeremyanın Xəbərdarlığının və Son Nəslin Peyğəmbərcəsinə Tədqiqi

Jeff Pippenger

2024-03-04

Əvvəlki məqalədə biz Yeremya kitabının əllinci fəslini nəzərdən keçirirdik və həmin parçadakı Babil üzərinə hökm, Birləşmiş Ştatlarda tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə başlayıb Allahın qəzəbi ilə başa çatır. İcraedici hökm, eramızın 70-ci ilində Yerusəlimin məhv edilməsi ilə təmsil olunmuş Rəbbin intiqam günüdür. Eramızın 70-ci ilində Romanın həyata keçirdiyi Yerusəlimin məhv edilməsi, bundan əvvəl Navuxodonosorun icra etdiyi Yerusəlimin məhv edilməsi ilə tipləndirilmişdi. Birlikdə onlar Surun fahişəsinin, yəni həm də Vəhy kitabının on yeddinci fəslindəki fahişənin İcraedici Hökmünə dair iki şahid təmin etdilər.

Yeremya bizə xəbər verir ki, Rəbbin qisası müasir Babil üzərinə, tezliklə gələcək bazar günü qanunu ilə başlayaraq, yerinə yetirildiyi zaman, “O günlərdə və o vaxt, Rəbb deyir, İsrailin təqsiri axtarılacaq, amma tapılmayacaq; Yəhudanın günahları da axtarılacaq, lakin tapılmayacaq; çünki saxladığım kəsləri bağışlayacağam.” O günlərdə yüz qırx dörd minin möhürlənməsi artıq tamamlanmış olacaq.

“Ey qardaşlar, hazırlığın böyük işində nə edirsiniz? Dünya ilə birləşənlər dünyəvi qəlibi qəbul edir və vəhşinin nişanına hazırlanırlar. Özlərinə etibar etməyən, Allah qarşısında özlərini alçaldan və həqiqətə itaət etməklə canlarını paklayanlar isə səmavi qəlibi qəbul edir və alınlarında Allahın möhürünə hazırlanırlar. Fərman verildikdə və damğa vurulduqda, onların xasiyyəti əbədiyyət boyu pak və ləkəsiz qalacaqdır.” Testimonies, cild 5, 216.

İcraedici hökm Vəhyin on səkkizinci fəslindəki ikinci səsə başlayır; o, kişiləri və qadınları Babildən qaçmağa çağırır, Yeremya isə deyir: “onların günü gəldi, onların cəzalandırılma vaxtı. Rəbb Allahımızın qisasını, Onun məbədinin qisasını Sionda bəyan etmək üçün Babili ölkəsindən qaçanların və xilas olanların səsi. Ox atanları Babilə qarşı bir yerə toplayın: ey yayı gərənlərin hamısı, onun ətrafında ordugah qurun; ondan heç kəs qurtulmasın: onun gördüyü işə görə əvəzini verin; etdiyi hər şeyə görə ona elə edin.” Onun hökmü “ox atanlar” vasitəsilə icra olunur. Müqəddəs Yazılarda ox atan haqqında ilk istinad İsmayıl ilə bağlıdır.

Allah oğlanın səsini eşitdi; Allahın mələyi göydən Həcəri çağıraraq ona dedi: “Sənə nə olub, Həcər? Qorxma, çünki Allah oğlanın olduğu yerdən onun səsini eşitdi. Qalx, oğlanı qaldır və əlindən möhkəm tut; çünki ondan böyük bir millət düzəldəcəyəm.” Allah onun gözlərini açdı və o, bir su quyusu gördü; gedib tuluğu su ilə doldurdu və oğlana içirdi. Allah oğlanla idi; o böyüdü, çöldə yaşadı və oxatan oldu. Yaradılış 21:17–20.

Vəhy kitabının on birinci fəslindəki “böyük zəlzələnin saati” Birləşmiş Ştatlarda tezliklə qəbul ediləcək bazar günü qanunu ilə başlayan Romanın fahişəsi üzərinə icraedici hökmün başlanğıcını göstərir. Həmin “saatda” “üçüncü vay tez gəlir. Və yeddinci mələk sur çaldı.” Üçüncü vay

yeddinci surdur. Bu, papalığın hakimiyyət nişanını (bazar günü ibadətini) tətbiq edənlərə qarşı Onun hökmünü həyata keçirmək və Allahın hakimiyyət nişanını (Şənbə ibadətini) saxlayanları təqib edənlərin üzərinə hökm gətirmək üçün istifadə olunan İslamın oxatanlarıdır.

Luqanın iyirmi birinci fəslində İsa, şagirdlərin Yerusəlimin və məbədin dağıdılması barədə suallarına cavab verərkən, həm də son günlərin tarixini təmsil edən tarixi bir rəvayət təqdim edir. O, “qisas günləri”nə istinad edir; bu, Onun Məsih kimi xidmətinin mühüm peyğəmbərlik xüsusiyyəti idi və O bunu Öz xidmətinin başlanğıc bəyanatında, Nazaretdəki cəmiyyətə Yeşaya peyğəmbərdən oxuyaraq müəyyən etmişdi. Nazaretdəki həmin bəyanat və Yeşayadan olan keçid təkcə Onun xidmətini deyil, həm də Onun şagirdlərinin xəbərini və daha konkret olaraq yüz qırx dörd minlik hərəkətin işini və xidmətini təmsil edirdi.

Xudavənd Rəbbin Ruhu mənim üzərimdədir; çünki Rəbb həlimlərə müjdə vermək üçün məni məsh etmişdir; O məni sınıqürekliləri sarımaq, əsirlərə azadlıq, bağlı olanlara isə zindanın açılmasını elan etmək üçün göndərmişdir; Rəbbin məqbul ilini və Allahımızın qisas gününü elan etmək; yas tutanların hamısını təsəlli etmək; Sionda yas tutanlara təyin etmək, onlara küll əvəzinə gözəllik, yas əvəzinə sevinc yağı, qəm ruhu əvəzinə həmd libası vermək üçün; ta ki, onlara salehlik ağacları, Rəbbin əkdüyü fidanlar deyilsin və O izzətləndirilsin. Onlar qədim viranəlikləri yenidən quracaq, əvvəlki xarabalıqları bərpa edəcək, çox nəsillərin viran qalmış şəhərlərini təmir edəcəklər. Yadəllilər durub sürülərinizi otaracaq, əcnəbilərin oğulları sizin cütçüləriniz və bağbanlarınız olacaqlar. Lakin siz Rəbbin kahinləri adlanacaqsınız; insanlar sizə Allahımızın xidmətçiləri deyəcəklər; millətlərin sərvətini yeyəcəksiniz və onların izzəti ilə öyünəcəksiniz. Xəcalətinizin əvəzinə ikiqat pay alacaqsınız; rüsvayçılıq əvəzinə öz nəsilblərinə görə sevinəcəklər; buna görə də öz torpaqlarında ikiqat mülk sahibi olacaqlar; əbədi sevinc onların olacaqdır. Çünki Mən, Rəbb, ədaləti sevirəm, yandırma qurbanı üçün edilən soyğununu nifrətlə qarşılayıram; onların işini həqiqətlə yönəldəcəyəm və onlarla əbədi əhd bağlayacağam. Onların nəslə millətlər arasında, törəmələri xalqlar arasında tanınacaq; onları görənlərin hamısı qəbul edəcək ki, onlar Rəbbin xeyir-dua verdiyi nəsidir. Mən Rəbbdə çox sevinəcəyəm, canım Allahımda şad olacaq; çünki O mənə xilas libaslarını geyindirmiş, salehlik əbasına bürümüşdür, necə ki, bəy bəzəklərlə bəzənir, gəlin isə cəvahiratları ilə zینətlənir. Çünki torpaq öz tumurcuğunu necə çıxarırsa və bağ onda əkilmiş şeyləri necə cücədirsə, Xudavənd Rəbb də salehliyi və həmdə bütün millətlərin önündə eləcə cücərdər. Yeşaya 61:1–11.

Yezeke kitabının doqquzuncu fəslində möhürlənən yüz qırx dörd min nəfər kilsədə və dünyada olan günahlar üzərində yas tutanlardır. “Rəbbin məqbul ili və Allahımızın qisas günü” o zamandır ki, Sionda yas tutanlar təsəlli tapır və Rəbbi “izzətləndirmək” üçün “salehlik ağacları” olurlar. Onlar Rəbbi izzətləndirirlər, çünki “o günlərdə və o zamanda, Rəbb buyurur, İsrailin təqsiri axtarılacaq, amma heç olmayacaq.” Yas tutanlar möhürlənmiş olanlardır və onlar “qədim xarabalıqları bərpa edəcək”, “əvvəlki viranəlikləri dirçəldəcək” və “nəsillər boyu davam edən xarabalıqları, viran qalmış şəhərləri təmir edəcək” olanlardır. Onlar “Rəbbin kahinləri” adlandırılacaq və insanlar onlara “Allahımızın xidmətçiləri” deyəcəklər.

Yüz qırx dörd min nəfərin salehliyi böyük zəlzələ saatında bayraq kimi ucaldıldıqları zaman “bütün millətlərin önündə pöhrələnib üzə çıxacaqdır”. Onların salehliyi tədricən hasil edilir, çünki “torpaq tumurcuğunu necə çıxarırsa və bağ ona əkilənləri necə cücədirsə, Xudavənd Rəbb də

salehliyi və həmdə eləcə pöhrələndirib üzə çıxaracaqdır”. Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi 1 sentyabr 2001-ci ildə son yağışın gəlişi ilə başladı. Məhz o zaman yerin tumurcuqları üzə çıxarıldı. Yeşaya tumurcuqların nə vaxt pöhrələndiyini müəyyən edir.

Ölçü ilə, o boy atdıqda, sən onunla mübahisə edəcəksən; O, şərq küləyi günündə öz sərt küləyini saxlayır. Buna görə də Yaqubun təqsiri paklanacaq; və onun günahını aradan qaldırmağın bütün bəhrəsi budur: o, qurbangahın bütün daşlarını parça-parça döyülmüş əhəng daşları kimi etdikdə, bağlar və bütələr ayaqda qalmayacaq. Yeşaya 27:8, 9.

Onun “saxladığı” “şiddətli küləyi” olan “şərq küləyi günü”ndə, yağış “ölçü ilə” olduqda tumurcuqların “cücərməsi” başlanacaqdır. “Saxlayır” sözü cilovlanmış, məhdudlaşdırılmış deməkdir. Vəhy kitabının yeddinci fəslindəki dörd mələk tərəfindən dörd külək cilovlandıqda, yüz qırx dörd minin möhürlənməsi başlanır. Həmin vaxt son yağış orta ölçüdə “çiləməyə” başlayır, çünki ayədəki “ölçü” sözü mötədillik deməkdir. Yüz qırx dörd minin möhürlənməsi dövrünün əvvəlində son yağış ölçü ilə verilir, dövrün sonunda isə ölçüsüzdür.

“Bütün yer üzünü Öz izzəti ilə nurlandıran Allahın Ruhunun böyük tökülməsi, Allahla birlikdə əməkdaş olmaq nə deməkdirsə, bunu təcrübədən bilən maariflənmiş bir xalqa malik olmayınca baş verməyəcək. Məsihin xidmətinə tam, bütün qəlbdən həsr olunmuşluğumuz olduqda, Allah bu həqiqəti Öz Ruhunu ölçüsüz şəkildə tökməklə təsdiq edəcək; lakin kilsənin ən böyük hissəsi Allahla birlikdə əməkdaş olmayınca bu baş verməyəcək. Egoizm və özünəxoşluq bu qədər açıq şəkildə təzahür edərkən Allah Öz Ruhunu tökə bilməz; elə bir ruh hökm sürür ki, bu, sözlə ifadə edilsə, Qabilin o cavabını bildirərdi,—‘Mənmi qardaşımın keşikçisiyəm?’ Əgər bu zamana aid həqiqət, ətrafın hər tərəfində sıxlaşan, hər şeyin sonunun yaxınlaşdığını şəhadət verən əlamətlər, həqiqəti bildiyini iddia edənlərin yuxuya getmiş qüvvələrini oyatmağa kifayət etmirsə, onda parlayan işığa mütənasib qaranlıq bu canların üzərinə çökəcək. Son hesabat günündə onlar öz laqeydlilikləri üçün Allaha təqdim edə biləcəkləri bəhanənin heç bir kölgəsinə belə malik olmayacaqlar. Allahın Kəlamının müqəddəs həqiqətinin işığında nə üçün yaşamadıqları, yerimədikləri və çalışmadıqları, və beləliklə öz davranışları, rəğbətləri və qeyrətləri vasitəsilə günahla qaralmış bir dünyaya Müjdənin qüdrət və həqiqətinin təkzib edilə bilməyəcəyini nə üçün aşkar etmədikləri barədə irəli sürə biləcəkləri heç bir səbəb olmayacaq.” Review and Herald, 21 iyul, 1896.

Axırıncı yağışın sınaq dövrü və yüz qırx dörd minin möhürlənməsi Müqəddəs Ruhun tökülməsinin ölçülməsi ilə başlayır, çünki buğda ilə əlaqə biçin vaxtına yetişmişdir. Yağış hər iki sinfi yetkinliyə çatdırır; sonra isə sınaq dövrünün sonunda buğda ilə əlaqə bir-birindən ayrılır və buğda o zaman “Allah ilə birlikdə çalışan fəhlələr olmağın nə demək olduğunu təcrübə ilə biləcəkdir.” O zaman onlar “Məsihin xidmətinə tam, bütün qəlbdən həsr olunmuşluğa malik olacaqlar; Allah isə bu həqiqəti Öz Ruhunun ölçüsüz tökülməsi ilə tanıyacaqdır.”

“Sərt şərq küləyinin günü” 11 sentyabr 2001-ci ildə gəlib çatdı və Habaququn, son yağış xəbərinin saxta “sülh və təhlükəsizlik” ismarıcı ilə Allahın qisas gününü müəyyənləşdirən ismarıcı arasındakı mübahisəsi başlandı. Həmin anda bitkilər — həm buğda, həm də əlaq otları — tumurcuqlanmağa və tezliklə gələcək Bazar qanununun hökmü zamanı zahir edəcəkləri bəhrəni verməyə başladılar.

“Yenə də bu məsəllər öyrədir ki, mühakimədən sonra artıq heç bir sınaq müddəti olmayacaq. Müjdənin işi tamamlandıqda, dərhal yaxşılarla və pislərə ayrılma baş verir və hər bir qrupun taleyi əbədi olaraq müəyyənləşir.” Məsihin Məsəllərdən Dərsləri, 123.

Bir qrup Yezekel kitabının səkkizinci fəslində günəşə səcdə edir, digər qrup isə Yezekel kitabının doqquzuncu fəslində Allahın möhürünü alır. Luka kitabının iyirmi birinci fəslində Məsih yüz qırx dörd mini müəyyən edir və yer üzünün tarixinin son nəslini göstərən bir əlaməti ortaya qoyur. O, məsihçilərin Yerusəlimin məhvinə qaçıb qurtulmaq üçün tanınmalı olduqları əlaməti müəyyən etdi.

Və Yerusəlimin qoşunlarla mühasirəyə alındığını gördüyünüz zaman bilin ki, onun viran qalması yaxındır. O zaman Yəhudeyada olanlar dağlara qaçsın; onun ortasında olanlar çıxıb getsin; kəndlərdə olanlar isə ora daxil olmasınlar. Çünki bunlar qisas günləridir ki, yazılmış olanların hamısı yerinə yetsin. Luka 21:20–22.

İsa “sətir üstünə sətir” bu əlamətin daha çox peyğəmbərlik xüsusiyyətlərini göstərdi; çünki Onun sözləri təkcə Luka tərəfindən deyil, həm də Matta və Mark tərəfindən qələmə alınmışdır.

Və Padşahlığın bu Müjdəsi bütün dünyada bütün millətlərə şahidlik üçün vəz olunacaq; və son o zaman gələcək. Buna görə də, siz Daniyel peyğəmbər vasitəsilə deyilmiş viranəlik iyrəncliyini müqəddəs yerdə dayanmış gördüyünüz zaman, (oxuyan anlasın:) onda Yəhudeyada olanlar dağlara qaçsınlar. Matta 24:14–16.

Və Müjdə əvvəlcə bütün millətlər arasında bəyan olunmalıdır. Amma sizi aparıb təslim etdikləri zaman, nə söyləyəcəyiniz barədə əvvəlcədən qayğı çəkməyin və öncədən düşünməyin; lakin o saat sizə nə verilsə, onu söyləyin; çünki danışan siz deyilsiniz, Müqəddəs Ruhdur. Qardaş qardaşı ölümə təslim edəcək, ata oğulu; övladlar valideynlərinə qarşı qalxacaq və onların ölümə verilməsinə səbəb olacaqlar. Mənim adım naminə hamı sizə nifrət edəcək; lakin sona qədər səbir edən, məhz o, xilas olacaq. Amma siz viranəlik iyrəncliyini, Daniel peyğəmbərin bəhs etdiyi kimi, layiq olmadığı yerdə durduğunu gördüyünüz zaman, (oxuyan anlasın,) onda Yəhudeyada olanlar dağlara qaçsınlar. Mark 13:10–14.

“İntiqam günləri”nin son və kamil tamamlanışı olan yeddi son bəla iki sinif üzərinə icra edilməzdən əvvəl, səltənətin Müjdəsi bütün millətlər arasında vəz olunmalı və elan edilməlidir. Müjdə xəbəri millətlərə Birləşmiş Ştatlarda tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı verilir; o zaman yüz qırx dörd min bir bayraq kimi ucaldılır. “İntiqam günləri” Babili fahişəsinin İcraedici Mühakiməsi dövrünü ifadə edir; bu dövr Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunu ilə başlayır və Mikayıl ayağa qalxanda, insanın sınaq müddəti bağlananda və Allahın qəzəbi yeddi son bəla içində töküləndə başa çatır.

Zaman dövrü Markın müəyyənləşdirdiyi “saat”, “böyük zəlzələ”nin “saatı” və on padşahın yeddinci səltənətlərini papalığa verməyə razılaşıqları “saat”dır. Son can bütün millətlərə yayımlanan müjdəni qəbul etdikdə sınaq müddəti bağlanır və Allahın qəzəbi mərhəmətsiz olaraq tökülür. Həmin dövr nişan qaldırılarkən müjdənin bütün millətlərə bəyan edilməsi ilə başlayır və nişan vasitəsilə elan edilən, vəz olunan və yayımlanan müjdə xəbərinə son insan cavab verdiyi zaman başa çatır. Həmin zaman dövrü “qisas günləri”dir.

Luka, iyirmi birinci fəsildə, İsa həmin tarixi dəqiq müəyyən edir, çünki O, Özünün ikinci gəlişindən əvvəl ölməyəcək son nəsli müəyyənləşdirir. O, bir əlaməti göstərir ki, bu da Daniel peyğəmbərin söylədiyi viranəlik iyrəncliyi kimi təqdim olunur. Bu əlamət, viranəlik iyrəncliyinin “müqəddəs yerdə” durduğu zaman, eləcə də onun “durmamalı olduğu yerdə durduğu” vaxtdır; bu da Yerusəlimin “ordularla əhatə olunduğu” zamana təsadüf edir.

Yerusəlim miladın 66-cı ilində Cestius tərəfindən ordularla mühasirəyə alındıqda, Yerusəlimdəki məsihçilər şəhərdən qaçdılar və Sister White bildirir ki, nəhayət miladın 70-ci ilində başa çatan məhvetmə zamanı bir nəfər də olsun məsihçi həlak olmadı. Cestius mühasirəyə başladı, sonra isə zahirən naməlum səbəblərə görə geri çəkildi və şəhərdəki məsihçilər bu əlamətlə bağlı xəbərdarlığa uyğun olaraq qaçdılar. Miladın 70-ci ilində Titus yenidən mühasirə tətbiq etməklə məhvetməni tamamladı. Cestiusun mühasirəsi Birinci Yəhudi-Roma Müharibəsi adlanan hadisənin başlanğıcı idi, Titusun həyata keçirdiyi mühasirə və məhvetmə isə Birinci Yəhudi-Roma Müharibəsinin sonu oldu.

Bütün bu tarix üç il yarım davam etdi, mühasirə ilə başladı və mühasirə ilə başa çatdı, və başlanğıc Allahın xalqı üçün bir əlaməti ehtiva edirdi. Bu tarix Məsih tərəfindən Allahın intiqam günləri kimi müəyyən edilmişdi; bu isə Onun xidmətində xüsusilə müəyyən etməli olduğu bir ünsür idi. Həmin günlər tezliklə gələcək bazar qanunu ilə başlayan və insanın möhləti başa çatdıqda sona yetən Romanın fahişəsi üzərinə icraedici hökmü təmsil edir. Babilin fahişəsi üzərinə icraedici hökmün başlanğıcında yüz qırx dörd min bir bayraq kimi ucaldılır; bu da bir əlamətdir. Allahın digər sürüsü bu əlaməti gördükdə, onlar Yerusəlimin məhvi ilə təmsil olunmuş Babilin məhvi qarşısında Babildən qaçıb çıxmalıdırlar.

Növbəti məqalədə Lukanın iyirmi birinci fəslini nəzərdən keçirməyə davam edəcəyik.